

Seara când am ajuns la Căminul Pache mi-am găsit, cu încă trei din aceiași cameră, lucrurile aruncate pe culoar și ușa încuiată.

Ne-am luat lucrurile și am dormit la Clubul PNT pe mese. A doua zi ne-am dus la Rectorat și am discutat cu Secretarul General-Ianul-care ne-a spus că este în curs de amenajare un cămin în fostele barăci nemțești ^{de la Venus} și se caută cazarmament pentru echiparea lui până la 1 Nov. când se amânase deschiderea cursurilor. Ne-am dus acolo și am reușit să mobilăm camera unde ne-am și instalat.

Desfășurarea evenimentelor politice s'a înrăutățit prin amestecul direct al rușilor care împinseseră lucrurile în acest sens.

La clubul PNT făceam pregătirea unei mari manifestatii împreună cu liberalii pe 15 Octombrie când Iuliu Maniu urma să prezinte Manifestul -Program al P.N.T.

Dar Lavrișcev A. (seful Secției Balcanice instalat la București) manevra lucrurile trimitând pe Pătrăscanu la Rege să-i propună o listă cu un nou guvern F.N.D sub conducerea lui Petru Groza, lărgit cu reprezentanți ai Uniunii Sindicatelor și ai Uniunii patrioților și cerea Moscovei să intervină pentru a cere interzicerea manifestatiei partidelor istorice din 15 Octombrie, și chiar arestarea participanților activi din 13 Octombrie 1944.

Primul ministru, generalul Constantin Sănătescu a fost chemat de acest Lavrișcev care i-a citit telegrama Moscovei în acest sens cerând să se conformeze ei.

După discuții aprinse în guvern fiind gata să se producă demisia pentru această imixtiune, s'a hotărât anularea întrunirii pentru a nu se înăsprii relațiile cu URSS.

În timp ce conducerea partidului era în sesiune aproape perma-

manente, noi tineretul eram ca niște cai în buiestru, așteptând ca și generalul Aldea (Ministrul de Interne) să se întorească în legalitate pe drumul democrației.

Pe 16 Octombrie aflăm că Iuliu Maniu a demisionat din guvernul Sănătescu ca protest al imixtiunii autorităților sovietice interzicând când manifestația național țărănistă, dar a revenit în guvern.

Prin presă se continuă scandalurile provocate de comuniști mai ales că România liberă-oficină comunistă- cerea suprimarea "Univer-sului" pe care-l socotea "fortăreața reacțiunii". Replica a venit imediat prin ziarul "Dreptatea" care pe 18 Oct. cerea și ea supri-marea ziarelor Scânteia și România Liberă, pentru că foloseau "un ton și un stil ce amintesc pe cele ale oficiosului lui Goebbels".

Apare lista cu ziaristii epurați printre care Stelian Popescu, Pamfil Seicaru, Nichifor Crainic..., iar printre figurile de "trădă-tori" apare numele lui Rădulescu-Motru, Al. Brătescu-Voinesti...

Așteptând începerea cursurilor se anunță o nouă amânare pentru 1 Decembrie, cel mai târziu se zice.

În așteptare, asistăm la o propagandă deșențată și mincinoasă prin presa comunistă unde unul Ceausescu în numele tineretului Frontului Unic Muncitoresc amenință că "dacă guvernul Sănătescu nu va pleca, suntem hotărâți să-l gonim". De fapt se trece la ac-tiuni de forță unde la Galați se ocupă prefectura și primăria in-stalându-se fenedisti Urmează Brăila, Droboi...

Pe 29 Octombrie 1944 Bucureștiul a fost "ocupat" de cămășile albe care au venit din provincie și mai ales din suburbiile Ca-pitalei, cu "nea" Costică Brânzoi în fruntea călăreților din Dudești-Cioplea, manifestând pe tot cuprinsul Bucureștiului ca apoi să as-culte la microfoanele de pe Bulvardul Brătianu până la Academia Comercială, prezentarea-Statului țărănesc- în cadrul expunerii fă-cute de Ion Mihalache, în sala ARO, după discursul lui Iuliu Maniu.

Aceasta se petrecea chair în ziua când Regele însărcinase pe generalul Constantin Sănătescu cu formarea unui nou guvern. În timpul tratativelor, de la Constanța ne parvenea stirea că F.N.D-ul scosese pe stradă muncitorii și cu acoperirea ostașilor sovietici au instalat pe prefectul Victor Dușa, care pretins național tărănist, a devenit aprig activist comunist după 23 Aug. 1944 deslănțuind o cruntă teroare împotriva țărănilor care nu acceptau colectivizarea și încurajând pe lipovenii din Delta care manevrați de NKVD strângeau iscălituri prin care cereau alipirea Dobrogei la URSS.

Ne obișnuisem cu veștile din zi în zi mai rele, dureroase... După eliberarea Ardealului de Nord, în timp ce autoritățile românești plecaseră să se instaleze, a sosit A.I. Vâsinschi, poate pentru a treia oară de la "eliberare" și după ce l-a vizitat pe Rege pe 8 Nov., (poate l-a și felicitat de ziua onomastică), comandamentul sovietic a ordonat guvernului român să-și retragă autoritățile ce începuse să se reinstaleze.

Iar antenele Moscovei din România ^(ministri) care ceruseră prin amenințări schimbarea guvernului, scrie în jurnalul să primul ministru ^(Sănătescu) acum nici nu se interesau de departamentele lor, fiind preocupați numai de scoaterea muncitorilor din producție și de cuvântările incendiare de la întruniri.

Astfel această lună Noiembrie poate fi considerată ca o lună a asalturilor împotriva prefecturilor: Deva (20 Nov.), Brașov (23 Nov.), Pitești și Târgoviste (28 Nov.), Arad și Timisoara (29 Nov)... Toate aceste acțiuni de forță se făceau sub ochiul protector al lui Vâsinschi care a stat o lună de zile dirijind operațiunile de demolare a structurilor românești cu o perfidie marxistă, mascându-și ura inversunată, care din când în când răbufnea în iesiri dementiale.

Sigur, ca o urmare a împlinirii a 26 de ani de la Unirea Transilvaniei a apărut pe 2 Dec. 1944 în Scânteia un articol mârșav

,semnat de un anume Silviu Brucan prin care spune: "Iuliu Maniu nu mai este astăzi, în politica țării, decât o încăpățânată încercare de rezistență în fața valului forțelor progresiste în plină desfășurare... Prezenta acestui strigoi în politica românească nu-si mai are rostul..."

Paralel începuse atacul împotriva Ministerului de Interne. Dacă generalul Aldea fusese numit "Fascist", noul ministru Nicolae Penescu era calificat "sabotor" pentru că nu accepta anarhia începută cu schimbarea prefecturilor și primăriilor prin forță și chiar cu ajutorul forțelor străine de ocupație.

Se cerea demisia și arestarea ministrului de Interne provocându-se o nouă criză de guvern, bineînțeles cu aprobarea lui Vășinschi care se "îndrăgosti-se" de România.

Acei care din Septembrie ne confruntam cu greutatea existentei din cauza subordonării învățământului la cherele lacheilor comunisti care pusese mâna pe Oficiul universitar și condiționau drepturile obținute prin învățatură, unor alora ce se subordonau aservirii comunismului, am reușit ca în cadrul Partidului național tărănesc să se inițieze un Comitet de asistentă din Ecaterina Madgearu, Ella Negruzzi, dr. Vali Alexandrescu, Fulvia Penescu, Lelia Mihailescu, Elena Gheorghiu, și multe alte doamne...

Prima acțiune a fost la propunerea tineretului să se găsească o soluție de asigurarea unei mese la prânz, pentru studenții care vor sosi până la regularizarea cazării. Și s'a reușit să se facă o înțelegere, la început, pentru 30 mese de prânz la Cantina A.C.F. (Asociația creștină a femeilor) din str. Popa Rusu 13 unde se afla un cămin de fete al acestei asociații. A fost ca o mană cerească, unde administratoarea dna. Paps a reușit să asigure până în 1947 măsă a aproape 100 de studenți pe care-i propuneam și se găseau în mare dificultate fiind dati afară ^{din cămine} pentru că nu acceptau subjugarea,

Plecati de sub o dictatură care ne sfârtecă trupul țării
 reveneau sub alta si mai diabolică, care începuse să ne pângă-
 rească sufletele si să ne batjocorească moșii și strămoșii...

Vorba cronicarului "toate se hăiniseră". Nu se mai ținea cont de
 tradiție, de învățatură... Prioritatea o aveau aceia, ce semnau o ade-
 ziune la "uniuni" de tot felul ce aveau ca scop destrămarea solida-
 rității naționale și care strigau mai tare, vrem guvern F.N.D.

După ce au alergat după casă si masă când au ajuns la cursuri s-
 au văzut în fața operelor, unor oameni de știință cenzurate.

Ministrul Educației naționale-Stefan Voitec-aprobăse masacra-
 rea lucrărilor lui Ion Lupaș, C.C. Giurescu, P.P. Panaitescu, Dumitru
 Caracostea, Constantin Kiriteșcu, Ion Petrovici, Simion Mehedinți,
 Constantin Rădulescu-Motru, si era doar începutul.

Anticipând, cariera lui Ștefan Voitec, se caracterizează prin se-
 tea de distrugere pentru a fi pe placul ocupantului ca tovarăs de
 drum și vrednic colaborationist al comunistilor cărora le-a înles-
 nit absorbirea propriului partid social democrat, aruncându-și to-
 varășii copilăriei marxiste în temnițe iar pe alții chiar în gropi-
 le comune. Inceputul l-a făcut cu tineretul lipsindu-l de cultura
 secolelor de lumină și înăbusindu-i dorința de afirmare democrată.

Dar Sfântul Nicolae aduce al treilea guvern, al generalului N.
 Rădescu, socotit de comuniști ca un guvern mort desi aveau destule
 departamente, iar pentru studenti, copii țării, li se oferă adezi-
 uni la Tineretul comunist, pe care le aduc la Căminul Venus,
 proaspăt înființat de noi înșine. În fața acestui santaj de a ră-
 mâne în cămin prin adeziune, șau iar pe stradă, noaptea împreună cu
 Dumitru Bușneag am luat întregul material propagandistic și adezi-
 unile si le-a dat pe apa Dâmbovitei care era la vreo 50 metri.

"Voi vreți să fie ca la noi..."

Muncitorii în loc să lucreze erau scoși zilnic pe străzi să des-
 tabilizeze ^{guvernul} pe care de abia îl acceptaseră la îndemnul lui Vâsin-
 schi. Este semnificativă părerea comandantului sovietic impus la fa-
 brica de pâine "Gagel", căpitanul Mașicov, care văzându-se lipsit
 zi de zi de brațele de muncă scoase pe străzi de sindicate, s'a ex-
 primat într'un cerc restrâns de "prieteni": "Voi vreți să faceți
 revoluție să fie cum este la noi, iar noi vrem la noi să fie ca la
 voi.". Delațiunea care începuse să funcționeze ca la ei, a raportat
 la ai lor, și căpitanul Mașicov n'a mai mâncat pâine caldă, s'a zis
 că a fost trimis pe front... de ai noștri.

Deși guvernul Rădescu fusese acceptat de comuniști, tot ei cău-
 tau să-l saboteze, după lumbajul lor, agitând problema reformei agra-
 re și a epurării intelectualilor îndărătnici care nu se înscriau
 la fe-ne-distii.

La acest capitol prof. Gh. Nicolau de la Ministerul Asigurărilor
 Sociale "raporta" partidului că a epurat un medic, dar fiind și pro-
 fesor nu știe dacă Ministrul Educației îl va da și el afară.

Lucrețiu Pătrăscanu a cerut să i se trimită dosarele avocaților
 publici, indiferent unde funcționează și de ce minister aparțin, că
 el "îi epurează automat".

Ștefan Voitec se vâietă că are 70.000 persoane care trebuiesc
 cercetate din care 46.000 numai profesori... A scos familia lui Cu-
 za, familia Găvănescu... dar cu Gh. Brătianu are probleme fiindcă
 se opune Dinu Brătianu iar Maniu i-a făcut o caldă apărare. Și Mi-
 nistrul Educației se laudă că a pus problema epurării cu studenții
 și i-a satisfăcut dorința lui Vasile Luca cu privire la studenții
 evrei precizându-i că în urma conferinței cu L. Pătrăscanu și a în-
 trevederii cu Vinogradov a primit 97 din cei 243 solicitanți. Unii
 au cerut să fie băgați în anul III sau IV fără studii.

După o nouă discuție cu Pătrăscanu au fost primiți 80 studenți

la Medicină urmând ca după înființarea Universității de la Cluj să mai aprobe alt lot. Nu este posibil să-i bage pe toți la București. Pentru studenții de la Timisoara și Iasi se vor face cantine și cămine.

Voitec se mai plânge că la Politehnică și Medicină cei mai mulți conferențieri și asistenți au fost în Garda de fier, dar după Ianuarie 1941 n-au mai activat. Groza sfătuieste să se folosească de ei, de cei ce au fost numai simpatizanti, căci rămânem fără învățători.

Realitatea era că FND-ul urmărea să-și găsească clientela politică printre intelectuali și înfometându-i pe studenți în același scop. Nu după mult timp vom asista la înrolarea elevilor ca masă de manevră politică și scoaterea lor pe stradă.

Agitându-se problema reformei agrare, cât mai urgent, tot pentru atragerea unei părți din pătura țărănească la remorca comunistă, aflăm din ziarul ^{Ref} din 21 Decembrie 1944 că Petru Groza a fost bătut de doi moșieri-Pilat și Miclescu-la ușa liftului de la hotelul Athènes Palace și bătut a rămas.

La începutul anului 1945, Iuliu Maniu a făcut o declarație prin care printre altele spunea că "Poporul român va lepăda de la sine și recente încercări ale Frontului Patriotic, ale Frontului Plugarilor și ale altor fronturi, care sunt camuflări străvezii ale Partidului Comunist și menite a fi undițe pentru a prinde pe naivi"

Vânătoarea oamenilor.

Colegii întorși din vacanța de Crăciun aduceau vesti triste unele chiar revoltătoare. Bănățenii povesteau de adevărate masacre făcute de rusi în satele de la granița cu Iugoslavia. În sate precum Giarmata, Cenad, Sânicolaul Mare, Becicherecul Mic, Teremia Mică, Cărpiniș, Bărăteaz între 1 Oct. și 7 Nov. 1944 locuitorii de origine germană erau împușcați pe ferestre în casă și în curți. Alții speriați și încercând să-și salveze viața erau secerati pe drum.

Mai mult, partizanii sârbi năvăleau și ei ca barbarii și măcelăreau ^{precum} în comunele Saravale, Teremia Mică, Sânpetru German și altele. Această soartă tragică o aveau copiii, femeile, bătrânii, fără nici o deosebire.

Basarabeni și Bucovinenii, în primul rând tineretul începând din Iunie 1944 a fost ridicat și trimis în lagărele de muncă forțată de la Onega sau în minele de cărbuni de la Tula unde sute din tre ei au fost exterminați.

Colegii noștri care au încercat să ajungă de -Sărbători- în Ardealul eliberat sau în Moldova au trebuit să -și părăsească familiile amenințați că vor fi duși în Rusia. Chiar deja începuse vânătoria Românilor născuți în provinciile răpite (Basarabia și Bucovina de Norda) și care se "refugiaseră" în țara lor -România.

URSS avea nevoie de sclavi cât mai multi. Au fost destule cazuri când de pe traseul trenurilor au fost ridicați cetățeni și urcați în vagoanele ce transportau alți nefericiti confratri spre Siberia.

Printre veștile din ce în ce mai tragice ne-a parvenit și aceea că circa 400 ostași români căzuți prizonieri la nemți în luptele de la Tisa, reușind să evadeze din lagăr, au fost luați de ruși ca prizonieri și trimisi în URSS, deși până "ieri" luptaseră alături unii de alți contra Germaniei.

În această atmosferă generalul V. Vinogradov, din partea Comisiei aliate de control, cerea guvernului român pe 6 Ianuarie 1945 să aresteze pe toți etnicii germani apți de muncă, care de peste 6 secole erau stabiliți pe teritoriul țării noastre și deveniseră cetățeni români, și să trimită în URSS la muncă.

În noaptea de 14/15 s'a declansat ridicarea a zeci de mii de cetățeni români de origine germană luând drumul lagărelor de exterminare prin muncă forțată în bazinul carbonifer "Donbas". Suprași viuetitorii reveniți, vom vedea că, vor îndura și deportarea din Bărrăgan în 1951 alături de copiii sub 16 ani și bătrânii care scăpaseră din tăvălugul anului 1945.